

16 Temmuz, Atatürk'ün Kızılcahamam'a Gelişinin 77. Yılı

77 yıl önce, 16 Temmuz 1934'de Mustafa Kemal Atatürk Kızılcahamam Soğuksu Milli Parkında piknik yaptı. Bir su başında bir çamın gölgesinde Afet İnan ve arkadaşlarıyla oturdu. 18 Temmuz'da İstanbul'da yapacakları 2. Türk Dil Kurultayına kara yoluyla gitmeyi ve giderken burada konaklamayı, kamp kurmayı planlamışlardı.

16 Temmuz 1934'günü önce Kazan'a uğradı, orada ilk kadın milletvekili olmayı teklif edeceği muhtar Satı Çırpan'ın elinden ayran içti, sonra üzeri açık arabasından halkı selamlayarak Kızılcahamam'a girdi ve Soğuksu'ya kurulan kampa geldi. Atatürk, kampın etrafını saran halkla konuştu. Onlara;

“Kızılcahamamlılar, bu su altın gibi, bu cennet yurt köşesinde mutlusunuz” dedi.

Atatürk, yanı başında pınar suyu olan bir çam ağacının gölgesine oturdu, böylece fotoğraf çekildi. Ondan sonra o çamın adı Atatürk Çamı oldu.

Atatürk'ün Kızılcahamam'a gelişinin 77. yıldönümü törenlerini izledim. Törenden önce kamp alanına gittim. Atatürk Çamı'nın gövdesine yanımda götürdüğüm dizi dizi bayrakları astım. 1998 yılında, Çamkoru İzci Kampında görevliyken oradan sora sora gelip bu çamı ilk bulduğumda, altı çöpler içindeydi, gövdesi piknikçiler tarafından oyulmuş, kabukları soyulmuş haldeydi ve pınarın suyu akıyordu.

Durumu Genel Kurmay Atatürk Eserlerini Koruma Dairesi Başkanlığına bildirdim, çamın kurtarılmasını rica ettim. Beni ilgili makama çağırdılar, teşekkür ettiler ve kaymakamlığa bildireceklerini, Kızılcahamam Kaymakamlığının gerekeni yapacağını söylediler.

Gereken yapıldı. 1999 yılında çamın bedenine ağaç boyası sürüldü, etrafında teraslar yapıldı, tören alanı hazırlandı, pınarın suyu verildi ve okullar buraya pikniğe gelmeye başladı.

Yıllar sonra, bu yıl tören günü gidip izlemek istedim. Törenden önce oradaydım.

Çamların arasında Atatürk'ün fotoğraf sergisi vardı ve bir çamın gövdesine o fotoğraf yerleştirilmişti, altına bir bayrak astım. Ama o çam benim bildiğim çam değildi.

Biraz sonra arabalar geldi, Kızılcahamam'ın MHP'li Belediye başkanı Coşkun Ünal ve beraberindekiler indi, tören alanına doğru yürüdüler, seğmenlerle birlikte çamın etrafını aldılar. Atatürk'e benzeyen bir bey Atatürk'ün rolündeydi, bağdaş kurup önüne oturdu.

77.yıl tören haberleri internete nasıl düştü diye merakımdan bakınırken bu resim önüme düştü. Sonra da oturup internet adresinden belediye başkanı Coşkun Ünal beye aşağıdaki mektubu gönderdim.

Coşkun Bey, merhabalar.

Kutlamaları festivale dönüştürmüş olmanızı tebrik ederim.

Cumartesi saat 14.00 de Soğuksu Atatürk Çamı önündeki törendeydim. 13.00'de oraya vardım. Etrafta bayrak yoktu, resim sergisi hazırdı sadece. Yanımda çamı süslemek için bayraklar getirmiştim, bir tanesini Atatürk'ün resminin çerçevesine astım.

Bir dizi bayrağı da kurtardığım çamın üzerine astım. Çeşmenin yanındaki ilk çam odur. Bana tarif edilen çam oydu. Bedenine derin yaralar açılmış, kabuğu çok geniş soyulmuş haldeydi.

Çamın bedenindeki yaralar 1999 yılında kahverengi ağaç boyasıyla boyanmış, çıra almak isteyenlere engel olunmuş, böylece çam kurtulmuştur.

Törenden sonra orada bir süre daha kaldım.

Gördüm ki, çeşmenin üzerindeki çam da soyulmaya başlanmış, eğer boyanmazsa o da kurur.

Tören protokol sandalyelerinin bulunduğu yerdeki çam da kurumuş ve öylece orda duruyor, manzaraya uymuyor, belli ki fark etmemişsiniz. Onun kesilip yerine taze fidan dikilmesi yerinde karar olacaktır.

Çeşmenin yanındaki tabelanın yazısı değiştirilmiş, Atatürk'ün "Altınsu" üzerine sözü yazılıydı, ne olmuş o yazıya?

Tabelanın altında başka yazı olduğu ve sonradan kazındığı dikkatle bakınca anlaşılıyor. Bu hiç hoş olmadı.

O yazıyı galiba ticari bir söz gibi algılayanlar olmuş, götürüp kaynak su işletmesinin yanına yazmışlar.

Esnaftan insanlarla konuştum, o gün tören yapılırken bezenen çam asıl çam değil diyenler oldu. Benim bayrak astığım, çeşmeye en yakın olan çamın o olması akla daha yatkındır. Gövdesi en kalın olan çam da odur.

Diyebilirsiniz ki Atatürk'ün buraya gelmesidir önemli olan, hangi çamın altında oturduğu önemli değil. Siz de haklısınız. Eskiye çamlar yok olsa bile burası yeşertilerek bu alan yaşamalıdır.

Öğrendiğime göre Kızılcahamam'ın eski adı Kızılca'dır. Bu isim, Ankara Kızılbey Vakfıyla bağlantılı olabilir; Atatürk'e Ulus'taki büyük arsalarını bağışlayan Kızılbey ailesi dönemin en saygın Oğuzlu aşiretiydi. Sümerbank, Ziraat Bankası, Kızılbey camii, Meclis binası vb. yerler o arsalar üzerine kuruldu.

Kızılca'da yerel şiveyle söylenen bazı eski köy adlarının bugüne değişmiş olarak geldiğini söyleyebilirim. Örneğin Alicin köyü, adı Ulu-Can açılımlıdır ve benzer şekilde Ankara'da Ulucanlar semti vardır, Canıllı köyü vardır.

Ayrıca, Yukarı Kise (Kise-î Balâ) köyü, halkının adı Bedirler olan bu köyün ataları hakkında da çok şey söyleyebilirim.

http://tr.wikipedia.org/wiki/Yukar%C4%B1kese,_K%C4%B1z%C4%B1lcahamam

M.Ö.1.yüzyılda Anadolu Birleşik Oğuz Ordularının başında Başoğuzlu kralı Bedri (VI.Mitri Dade) adında bir Oğuz beyi vardı. Sezar'ın yağmacı Roma ordularına karşı savaşıyorlardı. 300 yıl Roma'dan hiç borç almadılar, bilim yaparlardı, SAMAN-YOLU'nu bulmuşlardı, onlara Şamaniler de deniyordu. Sezar üç büyük ordu ile onlara saldırdı. Oğuzlular 48 yıl Romalılarla savaştı. MÖ.64'de Amasya'daki gece savaşında Bedri yaralandı ve teslim olmadı, ama yenik düştüler. VI.Bedri'den Bedrin Aslanları gibi vatan için savaşmak deyimi bize miras kaldı.

Romalılarla işbirliği eden Ankara (Galatya) beyi halka zulmü artırdı, halk yüksek dağlık yerlere yaylalara kaçtı. Kendilerine yüksek kaleler yaptılar. Doğu Romalılar MS.331'de Hıristiyanlık diye bir din icad edince ele geçirdikleri Şamanilerin bilimevlerini kilise yaptılar.

Kise Köyünün adı asla zannedildiği gibi oradaki kaya kilisesinden gelmiyor. Kise adının kökeninde OKS yani Oğuz vardır. Bedir adıyla buluştuğunda anlamı tamamlanmaktadır.

Ki, ayrıca Rize İkizdere BEDRAN (Bedir-ler demektir) köyünün tarihinde de benzer bir öykü vardır. MÖ.63'de yörenin Oğuzlu kadınları 1800 Roma askerini delibal tuzağı kurarak öldürmüştü, kendi tarih kitaplarında yazıyor. Zaten VI.Bedri de Rize dağlarında büyümüştü.

Ayrıca:

İstiklâl Harbinde İkizdere'den gelen gönüllü birliklerine Atatürk Kızılcahamam'da İngilizlerin çıkarttığı isyanı bastırma görevi vermiş, savaştan sonra da bölgede onlara burada geniş araziler bağışlamış olup, bunlardan İkizdereli Ekşioğlu(Oguzi-oğlu) sülalesiyle akraba olan 50 den fazla hane olduğu bilinmektedir.

Yani BEDİRLER ile BEDRAN Köylüler atadan akrabadırlar. 2 bin yıllık bu akrabalığı hatırlamakta yarar var.

Antik Karadeniz araştırmalarım sırasında ulaştığım bu bilgileri Kise-i Bala (OĞUZ BELİ) halkına ve meraklısına anlatmak isterim.

Tekrar çalışmalarınızda başarılar diler, selamlarımı sunarım.

19.7.2011

Mahiye Morgül

Bu yazı Faruk Kızılbey'in Sanatsal Haber sitesinde yayındadır:

<http://www.sanatsalhaber.com/yazi.asp?id=613>